REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U METKOVIĆU
Andrije Hebranga 9, Metković

Poslovni broj: Povrv-19/2026-8

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Metkoviću po sutkinji tog suda Rajki Ćubela, u pravnoj stvari tužitelja CLUB ADRIATIC d.o.o., OIB: 44661735229, Baška Voda, Kralja Petra Krešimira IV 11, kojeg zastupa punomoćnik Kruno Peronja, odvjetniku u Splitu, Domovinskog rata 10/1, protiv tuženika Zlatko Rudež, OIB: 70262292368, Petra Krešimira IV, Baško Polje, Baška Voda, radi isplate, nakon zaključene glavne rasprave dana 29. rujna 2026. u nazočnosti zamjenika punomoćnika tužitelja i tuženika osobno, dana 29. listopada 2026.,

p r e s u d i o j e

Održava se na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi Općinskog suda u Metkoviću poslovni broj: Ovrv-1391/2024, UPP/OS-Ovrv-344/2024 od 29.07.2024. godine koje je donio javni bilježnik Vedran Plećaš iz Metkovića, te se nalaže tuženiku Zlatko Rudež, OIB: 70262292368, da ovrhovoditelju CLUB ADRIATIC d.o.o., OIB: 44661735229, Kralja Petra Krešimira IV 11, 21320 Baška Voda, na temelju vjerodostojne isprave i to: izvadak iz poslovnih knjiga, 006328, namiri tražbinu u iznosu od 1.075,05 EUR uvećanu za zakonske zatezne kamate koje teku:

- na iznos od 119,45 EUR od 01.09.2023.,
- na iznos od 119,45 EUR od 01.10.2023.,
- na iznos od 119,45 EUR od 01.11.2023.,
- na iznos od 119,45 EUR od 02.12.2023.,
- na iznos od 119,45 EUR od 31.12.2023.,
- na iznos od 119,45 EUR od 31.01.2024.,
- na iznos od 358,35 EUR od 01.04.2024.,

pa do isplate po kamatnoj stopi koja se do 29.12.2023. određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 30.12.2023. po kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, na račun ovrhovoditelja IBAN HR8624020061100094686, model HR99, u roku od 15 dana od dana presuđenja,

zajedno s odmjerenim troškovima postupka u iznosu od 855,00 EUR uvećanim za zakonske zatezne kamate koje teku od dana donošenja ove presude pa do isplate po kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, na račun IBAN HR8624020061100094686, model HR99, u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Povodom prijedloga tužitelja (ranije ovrhovoditelja) javni bilježnik je donio rješenje o ovrsi iz izreke ove presude, kojim je naložio tuženiku (ranije ovršeniku), isplatu iznosa od ukupno 1.075,05 EUR uvećano za pripadajuću zakonsku zateznu kamatu od dospijeća svakog pojedinog mjesečnog iznosa do isplate. Također je naložio i plaćanje troška sa pripadajućom zateznom kamatom od donošenja rješenja o ovrsi do isplate. Utuženi iznos potražuje s osnova neplaćenih režijskih troškova.

2. Protiv navedenog rješenja o ovrsi, tuženik je pravovremeno podnio prigovor u kojem navodi kako on i njegova obitelj nisu gosti u hotelu tužitelja, pa, stoga, trebaju plaćati režije kao za kućanstvo, a ne režije za gospodarstvo, kako to obračunava tužitelj, što je znatno više.

3. Povodom prigovora tuženika ovaj sud je rješenjem poslovni broj Povrv-61/2024 od 9. rujna 2024. stavio izvan snage rješenje o ovrsi iz izreke ove presude u dijelu kojim je određena ovrha, te je ukinuo provedene radnje i odredio da će se postupak nastaviti kao u povodu prigovora protiv platnog naloga, pred ovim sudom kao nadležnim.

4. Tuženik u podnesku od 6. svibnja 2025. navodi kako je u cijelosti platio kompletnu tražbinu tužitelju te nema daljnjih dugovanja po niti jednom pravnom osnovu. Osim toga da je deložiran iz nekretnine za koju se traži plaćanje režija. Smatra da treba plaćati režije za kućanstvo, što plaćaju građani, pa da je diskriminiran. Stoga predlaže odbaciti tužbu tužitelja, odnosno istu odbiti kao neosnovanu uz nalog tužitelju za naknadu parničnog troška tuženiku.

5. Ovaj sud je donio presudu poslovni broj Povrv-61/2024 od 11. lipnja 2025., kojom je ukinuo platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi, koja presuda je, povodom žalbe tužitelja, ukinuta rješenjem Županijskog suda u Splitu poslovni broj Gž-1998/2025-2 od 8. travnja 2026. te predmet vraćen na ponovno suđenje.

6. Tužitelj je u podnesku od 13. kolovoza 2026. dostavio Odluku Uprave koja dokazuje postojanje i visinu dugovanja koju potražuje od tuženika. Nadalje tužitelj navodi kako tuženik u prigovoru ne osporava osnovu po kojoj je nastalo dugovanje, već iznos spornog dugovanja unatoč činjenici da je već dvadeset godina dužan plaćati isti paušalni iznos predviđen za korištenje prostorije objekta u vlasništvu tužitelja te je nepobitno da mu je ta činjenica morala biti poznata s obzirom na duljinu njegovog boravka u prostoriji tužitelja. Spomenute paušalne iznose su korisnici prostorija u vlasništvu tužitelja dužni plaćati sukladno Odluci uprave tužitelja od 2005. godine pa su shodno tome iznosi iskazani u priloženom dokumentu vjerodostojni i kako je već ranije rečeno, tuženiku dobro poznati, uzimajući u obzir da mu je ta odluka odavno uručena. Tuženik je u razdoblju nastanka dugovanja sa svojom obitelji stanovao u

prostoriji tužitelja te je na taj način i nastalo potraživanje po osnovi obveze plaćanja troška stanovanja i režija. U odnosu na navode tuženika iz prigovora da je bio dužan plaćati režije za gospodarstvo, a ne one za kućanstvo te da je iz tog razloga diskriminiran isti ne prilaže nikakav dokaz, a takav navod pobija sve gore navedeno. Osim toga, tuženik navodi da on nije gost Hotela tužitelja te smatra da su mu po toj osnovi obračunati viši iznosi dugovanja. Međutim, nesporno je da tuženik nije gost Hotela jer da jest smještaj u istom bi plaćao po cijeni noćenja predviđenog u cjeniku Hotela, a koji iznos noćenja bi s obzirom na lokaciju predmetnog Hotela iznosio na mjesečnoj bazi znatno više nego ovih spornih 119,45 EUR-a (ranije 900,00 kuna) koje je tuženik dužan plaćati na mjesečnoj bazi. U konkretnom slučaju radi se o specifičnoj situaciji u kojoj je tuženik kao i još pet obitelji živjelo u prostorijama tužitelja preko dvadeset godina, a nedvojbeno je da je tužitelj pravna osoba i isti je kao takav dužan podmirivati režije za gospodarstvo i upravo iz tog razloga donesena je priložena Odluka koja predstavlja interni akt između tužitelja i ostalih obitelji među kojima je i tuženik. Prethodno navedeno dokazuje i niz pravomoćnih presuda u istovjetnim predmetima u korist tužitelja kojima je tuženicima u tim predmetima naloženo plaćanje dužnih iznosa na ime cijene smještaja, a sve po osnovi gore spomenute Odluke. Slijedom navedenog, tužitelj je ustrajao u prijedlogu za ovrhu, sada tužbi, u cijelosti. Uvidom u knjigovodstvenu evidenciju tužitelja razvidno je da tuženik nije podmirio utuženo dugovanje kao ni troškove ovršnog postupka, a sve sukladno izvodu iz poslovnih knjiga. Navedeni izvod iz poslovnih knjiga na kojem se temelji potraživanje tužitelja, suprotno navodima tuženika, a sukladno članku 31. Ovršnog zakona predstavlja vjerodostojnu ispravu uz koju Zakon veže presumpciju istinitosti i autentičnosti. Nedvojbeno je iz koje osnove tužitelj potražuje sporne iznose, za koje razdoblje, kada su računi ispostavljeni ovršeniku i kada su novčani iznosi dospjeli. Tužitelj je visinu svoje tražbine obrazložio i specificirao u svom prijedlogu temeljem kojeg je doneseno predmetno rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave. Iz svega do sada navedenog razvidno je da je prigovor tuženika paušalan, neosnovan i izjavljen isključivo radi izbjegavanja obveze plaćanja utuženog dugovanja koje je nedvojbeno nastalo te je iz svih gore iznesenih razloga nesporno kao i obveza tuženika da podmiri isto.

7. U postupku u sporovima male vrijednosti kao što je ovaj, stranke su upozorene na sadržaj odredbi čl. 461.a st. 2. do 7. Zakona o parničnom postupku (NN broj 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23, 146/25 – dalje u tekstu ZPP) da su dužne najkasnije u tužbi, odnosno odgovoru na tužbu iznijeti sve činjenice na kojima temelje svoje zahtjeve i predložiti dokaze potrebne za utvrđivanje iznesenih činjenica.

8. Među strankama nije sporno da između njih postoji obvezni odnos po kojem tuženik mora platiti određeni iznos s osnova režija.

9. Među strankama je sporna vrsta, odnosno visina režija koju tuženik mora platiti.

10. Na temelju ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno kao i na temelju rezultata cjelokupnog postupka, sukladno članku 8. ZPP-a sud je utvrdio kako je tužbeni zahtjev osnovan.

11. Iz izvoda iz otvorenih stranka za partnera – tuženika proizlazi da ga tužitelj duži tuženika za mjesečne iznose od 119,45 EUR mjesečno.

12. Iz činjeničnih navoda stranaka proizlazi da je tuženik u razdoblju nastanka dugovanja sa svojom obitelji stanovao u prostorijama tužitelja te je na taj način i nastalo

potraživanje po osnovi obveze plaćanja troška stanovanja i režija. Iako tuženik navodi da je bio dužan plaćati režije za gospodarstvo, a ne one za kućanstvo te da je iz tog razloga diskriminiran isti o tome ne prilaže nikakav dokaz. Osim toga, tuženik navodi da on nije gost hotela tužitelja te smatra da su mu po toj osnovi obračunati viši iznosi dugovanja. Nesporno je da tuženik nije gost hotela jer da jest, iznos noćenja bi, s obzirom na lokaciju predmetnog hotela, iznosio na mjesečnoj bazi znatno više nego ovih spornih 119,45 EUR-a koje je tuženik dužan plaćati na mjesečnoj bazi. Nedvojbeno je da je tužitelj pravna osoba i isti je kao takav dužan podmirivati režije za gospodarstvo i upravo iz tog razloga donesena je priložena Odluka koja predstavlja interni akt između tužitelja i ostalih obitelji, među kojima je i tuženik.

13. Ponovno se ističe da tuženik, iako navodi da je podmirio kompletnu tražbinu tužitelju, ne dostavlja nikakav dokaz o tome, a očevidnik osnova za plaćanje, koji je tuženik priložio na ročištu glavne rasprave od 29. rujna 2026., nije od značaja u ovoj pravnoj stvari (a i radi se o Rješenju o ovrsi broj Ovrv-1391/11).

14. Zbog svega navedenog je trebalo prema odredbi čl. 451. st. 3. Zakona o ZPP-a platni nalog održati na snazi.

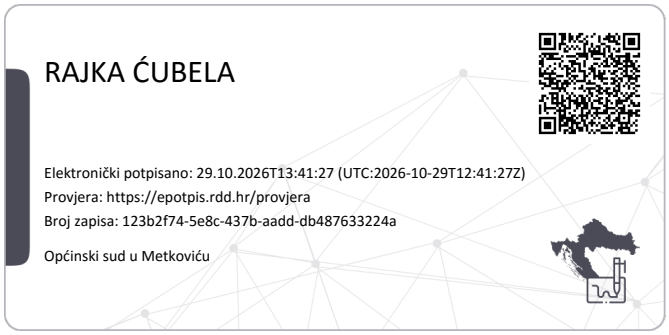
15. Odluka o trošku temelji se na članku 154. st. 1. i čl. 155. ZPP-a te Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj 142/12, 103/14, 118/14, 107/15, 37/22, 126/22 - dalje: Tarifa). Tužitelju je priznat trošak sastava prijedloga za ovrhu (sada tužbe) u iznosu od 150,00 €, trošak zastupanja na tri (3) ročišta (13. svibnja 2025., 19. kolovoza 2026. i 29. rujna 2026.) u iznosu od po 150,00 €, uvećano za 25 % PDV-a, trošak javnog bilježnika u iznosu od 25,00 € te trošak sudske pristojbe u iznosu od 80,00 €, odnosno ukupan iznos od 855,00 €.

16. Slijedom svega navedenog, odlučeno je kao u izreci ove presude.

Metković, 29. listopada 2026.

S u t k i n j a:

Rajka Ćubela

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ove presude može se izjaviti žalba u roku 15 dana od dana primitka pisanog otpravka iste. Žalba se podnosi u 3 istovjetna primjerka putem ovog suda za nadležni županijski sud. Presuda u postupku u sporovima male vrijednosti može se pobijati samo zbog bitne povrede parničnog postupka iz čl. 354. st. 2 t. 1., 2., 4., 5., 6., 8., 9., 10. i 11. ZPP-a i zbog pogrešne primjene materijalnog prava (čl. 467 ZPP-a).

DNA:

1. Kruno Peronja, odvjetnik u Splitu, eOglasna ploča
2. Zlatko Rudež, eOglasna ploča

Broj zapisa: **9-3088f-62eb4**

Kontrolni broj: **00777-9f19f-f605a**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Metkoviću** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.